

[Bertel Haarder]

dette forlig. Måske skyldes det konservative folkepartis holdning, at det konservative folkeparti er mere tilfreds med tilstandene, som de er i dag, end venstre er. Det er muligvis den psykologiske forklaring på, at vejene har skiltes her. Der er ting på dette felt, som venstre finder aldeles utålelige, noget, der må rettes op, og en del af det er vi heldigvis enige med socialdemokratiet om, og det er baggrunden for, at der her blev et forlig.

Vi har så at sige villet fjerne enhver undskyldning hos ministeren for ikke at gå i gang med det samme og få løst nogle af disse problemer. Hvis vi havde fået druknet sagen i udvalget endnu en gang, så havde ministeren haft den bedste undskyldning for også at lade alle de ting, vi er enige om, ligge, og denne undskyldning ville vi hverken give ministeren eller administrationen.

Dermed kommer jeg ind på den opgave, der ligger i det, som ministeren får om lidt. Jeg vil allerede nu bebude, at vi allerede tid efteråret vil begynde at spørge til, hvordan det egentlig går med disse målsætninger, vi her har nedfældet. Hvordan det går med at få begrænset dobbeltuddannelserne, med at få ændret optagelseskraevne, hvordan det går med at få fremskaffet ikke blot flere praktikpladser, men også flere lærepladser. Hvordan det går med at få rettet op på erhvervsvejledningen. Hvordan det går med at få forhandlet med organisationerne om at gøre plads for de unge, så de kan få relevant erhvervspraktik og ikke bare tilfældig erhvervspraktik. Hvordan det går med at få skabt meritoverførsel, sådan at vi får disse afstigningsmuligheder og undgår blindgyder i uddannelsessystemet.

Der er sandelig nok at tage fat på. Ministeren har fået en gave, men sandelig også en meget stor og tung opgave, og den vil vi holde ministeren fast på – jeg havde lyst til at sige: klynge hende op på – til efteråret. Derfor lægger jeg megen vægt på opgaven, som her stilles.

Karen Højte Jensen (KF):

Indholdet af dette beslutningsforslag med de ændringer, der netop er vedtaget, betragter vi fra konservativ side som en stor skuffelse.

Vi finder, at det er vigtigt at gøre en kraftig indsats og en hurtig indsats for at lede

flere unge over i erhvervsuddannelserne og dermed begrænse tilgangen til det almene gymnasium. Derfor ønsker vi kapaciteten i erhvervsuddannelserne øget. Det er vigtigt, at vi får en geografisk spredning. I dag ligger der jo næsten et gymnasium på hvert hjørne, og eleverne har meget kort vej til et gymnasium, hvor det er rimeligt, at de får en praktisk mulighed for også at søge en erhvervsskole, så man får en ændring af strømmen til gymnasiet.

Hr. Bertel Haarder nævnedes, at grunden til, at vi tog afstand fra dette forslag, var, at vi nok var mere tilfredse med forholdene, end venstre var, men jeg mener, at netop de ting, jeg her har påpeget, viser, at vi ønsker nogle af disse ting ændret.

Vi mener også, at der i samarbejde med arbejdsmarkedets parter må gøres en ekstra indsats for at skaffe flere praktik- og lærepladser. Disse foranstaltninger kunne dog iværksættes uden dette beslutningsforslag og burde for længst have været klaret, og jeg erindrer mig hr. Bertel Haarders tale ved førstebehandlingen, hvor han netop sagde, at dette var et overflødig forslag, tingene kunne for længst have været klaret.

Beslutningsforslaget drejer sig ikke om at få ryddet lidt op, men om at ændre de grundlæggende principper i ungdomsuddannelserne. De grundlæggende principper fra folkeskoleområdet skal overføres til ungdomsuddannelserne på en sådan måde, at der tilføres de sidstnævnte uddannelser nogle værdier, så der skabes forbindelse mellem de to skoleområder. Det betyder altså, at enhedsprincippet skal videreføres i ungdomsuddannelserne. Et sådant princip går vi imod, da vi mener, at alle uddannelser skal tilrettelægges, så de tilgodeser den enkeltes evner, anlæg og interesser. Hvad med prøver og karakterer? Skal princippet om frivillige prøver også overføres til ungdomsuddannelserne?

Det eksperiment, som jeg finder at vedtagelsen af folkeskoleloven var, må jeg undre mig over at de samme partier nu vil gentage. Her tænker jeg selvfølgelig også på den måde, loven efterfølgende er blevet administreret på. Vi ønsker ikke at give undervisningsministeren vide beføjelser, ikke så vide som dette beslutningsforslag lægger op til. I lyset af erfaringerne med folkeskoleloven føler vi os utrygge.